

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 3406/2021
29.12.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић и Споменке Зарић, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Душан Петровић, адвокат из ..., против туженог „Soulfood“ из Београда, чији је пуномоћник Небојша Јапунца, адвокат из ..., ради поништаја решења о отказу уговора о раду и накнади штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београда Гж1 3301/2021 од 01.09.2021. године, у седници одржаној дана 29.12.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београда Гж1 3301/2021 од 01.09.2021. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 2437/19 од 13.04.2021. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да суд поништи као незаконито решење о отказу уговора о раду број ../2017 од 09.06.2017. године. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да суд обавезе туженог да му уместо враћања на рад исплати накнаду штете у висини од 10 зарада које би тужилац остварио да ради у укупном износу од 177.000,00 динара са законском затезном каматом почев од 03.07.2017. године као дана подношења тужбе па до исплате. Ставом трећим изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка у укупном износу од 96.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београда Гж1 3301/2021 од 01.09.2021. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П1 2437/19 од 13.04.2021. године. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка, као неоснован.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући правилност побијане пресуде у смислу члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11, 55/2014, 87/18 и 18/20) Врховни касациони суд је утврдио да ревизија тужиоца није основана.

У поступку доношења побијане пресуде нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности, а ревизијом се одређено не указује на битне повреде поступка које могу бити ревизијски разлог у смислу одредбе члана 407. став 1. ЗПП.

Према утврђеном чињеничном стању, тужиоцу у радном односу код туженог, на радном месту ... у Дистрибутивном центру, решењем туженог број ../2017 од 09.06.2017. године отказан је уговор о раду број ../09 од 10.07.2009. године са припадајућим анексима, због повреде радне дисциплине предвиђене уговором о раду и чланом 179. став 3. тачка 2. Закона о раду, и одређено да му радни однос престаје са даном 09.06.2017. године. Према разлозима образложења решења о отказу уговора о раду тужилац се од дана 25.05.2017. до дана 29.05.2017. године, а ни након тога није појавио на раду, а своје одсуство није оправдао одговарајућим писаним уверењем, нити је поступио у складу са чланом 103. Закона о раду, односно није обавестио послодавца о наступању привремене спречености за рад. На тај начин учинио је повреду радне дисциплине, због које је послодавац стекао законски основ за отказ уговора о раду тужиоцу. Претходно тужилац је упозорењем број ../2017 од 29.05.2017. године упозорен на постојање повреда радне дисциплине због које се стичу услови за отказ уговора о раду. На ово упозорење тужилац се писмено изјаснио дана 02.06.2017. године.

Примењујући одредбу члана 179. став 3. тачка 2. и члан 103. став 1. Закона о раду, правилно је нижестепени суд одбио тужбени захтев тужиоца за поништај оспореног решења о отказу уговора о раду правилно и на закону засновано и закључио да тужиоцу због тога и не припада право на исплату накнаде штете у висини 10 изгубљених 10 зарада које је остварио да је радио.

Одредбом члана 179. став 3. тачка 2) Закона о раду („Службени гласник Републике Србије“ број 24/05, 61/03...75/14) прописано је да послодавац може да откаже уговор о раду запосленом који не поштује радну дисциплину и то ако не достави и потврду о привременој спречености за рад у смислу члана 103. овог закона. Одредбом члана 103. став 1. овог закона прописано је да је запослени дужан да најкасније у року од 3 дана од дана наступања привремене спречености за рад у смислу прописа здравственог осигурања о томе достави послодавцу потврду лекара која садржи и време очекиване спречености за рад.

По оцени Врховног касационог суда, правилно нижестепени суд закључује да је тужилац учинио повреду радне обавезе у смислу цитираних одредаба Закона о раду, јер је

у периоду од 25.05.2017. године до 29.05.2017. године одсуствовао са рада, а своје одсуство није оправдао достављањем туженом послодавцу одговарајуће потврде лекара о наступању привремене спречености за рад, као и времену очекиване спречености за рад у смислу прописа о здравственом осигурању. Обавеза тужиоца је била да због настале привремене спречености за рад о томе обавести послодавца и достави одговарајућу потврду, која је требало да садржи време очекиване спречености за рад, а најкасније у року од 3 дана.

Дакле, у ситуацији када је тужилац пропустио да поступи на описани начин исти је учинио повреду радне обавезе која му је стављена на терет у смислу одредбе члана 179. став 3. тачка 2. Закона о раду, па је по оцени Врховног касационог суда правилан закључак нижестепеног суда да је решење о отказу уговора о раду тужиоца правилно и на закону засновано.

Како је решење о отказу уговора о раду тужиоцу законито, правилно закључује нижестепени суд да истом не припада право на накнаду штете у висини изгубљених зарада за период док се налазио ван радног односа.

Врховни касациони суд је имао у виду наводе ревизије којима се указује на погрешан закључак нижестепеног суда да је тужилац учинио повреду радне обавезе које су му стављене на терет, али налази да су исти без утицаја на другачију одлуку у овој правној ствари, обзиром да је поступак спровођења одговорности тужиоца за непоштовање радне дисциплине за повреде које су му стављене на терет спроведене у свему у складу са одредбама члана 180. и 181. Закона о раду и правилно спроведеном поступку утврђено постојање одговорности тужиоца за повреду радне дисциплине која му је стављена на терет у смислу члана 179. став 3. тачка 2) а у вези члана 103. став 1. Закона о раду.

Овај суд је имао у виду и остале наводе ревизије, али налази да су исти били предмет правилне оцене другостепеног суда, па како се њима не доводи у сумњу законитост и правилност нижестепене одлуке, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 414. став 1. ЗПП одлучио као у изреци пресуде.

**Председник већа-судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**